



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Рев2 1616/2021**  
**18.08.2021. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Веселиновић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Царица Јелена“ из Ниша, коју заступа Миломир Петровић, адвокат из ..., ради спречавања злостављања на раду, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2959/20 од 15.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 18.08.2021. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2959/20 од 15.04.2021. године.

**ОДБИЈАЈУ СЕ**, као неосновани, захтеви странака за накнаду трошкова поступка по ревизији.

**Образложење**

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2959/20 од 15.04.2021. године, преиначена је пресуда Вишег суда у Нишу П1 21/2019 од 27.05.2020. године тако што је утврђено да је тужилац претрпео злостављање на раду код тужене од стране директора тужене у периоду од 17.09.2012. године до 28.12.2012. године, на начин ближе описан тим ставом изреке, те је обавезана тужена да спречи злостављање на раду. Одбијен је, као неоснован, тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је претрпео злостављање на раду код тужене од стране директора тужене у периоду од 17.09.2012. године до 28.12.2012. године, на начин ближе описан тим ставом изреке. Обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде штете услед претрпљених душевних болова због повреде части и угледа исплати износ од 100.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, а одбијен је, као неоснован, тужбени захтев за исплату износа преко досуђеног до траженог износа од 250.000,00 динара. Обавезана је тужена да објави пресуду у јавном гласилу „Блиц“ о њеном трошку, као и да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 521.600,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је доставио одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према природи тражене правне заштите, применом члана 29. став 4. Закона о спречавању злостављања на раду („Сл. гласник РС“ број 36/10), овај спор спада у парнице из радних спорова, а ставом 5. истог члана прописано је да ако овим законом нису предвиђена посебна правила, у споровима за остваривање судске заштите због злостављања на раду или у вези са радом, сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак. Законом о спречавању злостављања на раду није предвиђено да је у овој врсти спорова ревизија увек дозвољена, а одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради заштите од злостављања на раду и накнаде штете тужилац је поднео 29.12.2012. године. Вредност предмета спора је 250.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе од 117,5606 динара за 1 евро, не прелази динарску противвредност од 40.000 евра.

Имајући у виду да се тражена правна заштита не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа, а да вредност побијаног дела новчаног потраживања не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП, без обзира што је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о тужбеном захтеву.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Применом члана 165. став 1. ЗПП одлучено је о трошковима поступка по ревизији. Према исходу спора и поступка по ревизији која је одбачена, сходно члану 153. став 1. ЗПП тужена не остварује право на накнаду трошкова. Тужиоцу не припада накнада трошкова за састав одговора на ревизију, јер они, у смислу члана 154. ЗПП, нису били нужни и неопходни у ревизијском поступку.

**Председник већа – судија  
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић